

Pardi Anna

Verbőczy Győrben

Zabolátlan ifjúságomból sok alakmás elmosódott már, de Verbőczy Öcsié különösen maradandó, minthogy a halál és az ifjúság összetett ízével toppan elélem, hosszú fekete kabátban, karcsún megjelenve Szomráky Sándor Nők Lapja-béli szerkesztőségi szobájában.

Igen, Puskás Öcsi lírai kapus vagány Öcsikéje volt ő, aki ígéretes költészete labdáit nem tudta bepasszolni ama kapukba a földgömb emócióinak Magyarországra jutó hányadával.

Egy győri író-olvasó találkozó színfoltjait mesélném el, amitől ma is borzongok, hogy milyen hülye, azaz bátor voltam.

A szigligeti alkotóházban időztem épp, és nem ismerve a dunántúli közlekedési viszonyokat, úgy hittem, egyszerű eljutni a Baranyi Ferenc bevezetőjével meghirdetett estre, délután hatra. Mivel az ifjúság nem ismer lehetetlent, az idősödés viszont csak a lehetséges barátja már, hiába akartak az írók lebeszélni az útról, én mindenáron el akartam menni! Utaztam buszon, stoppoltam autót, de félórás késéssel ott voltam.

Az esten sokan voltak, s mivel a költészetnek lelkes tábora volt akkoriban, nem úgy, mint most, a mérhetetlen fásultságok és depresszió korában, az egyik győri főorvos fia hívott meg otthonukba házibulira, Verbőczy Öcsivel együtt.

Mit mondjak? Nem viselkedtünk valami illemtudóan a sok-sok alkohol hatására, amit ma, húszéves absztinenciám Istentől pragmatikus napjaiban fejcsoválva veszek tudomásul.

Ő csak Pestre utazott vissza, de én Szigligetre. Éjszaka motorkerékpáron robogtam, egy vasutas sajnált meg és vitt a béke menedékébe, az Alkotóházba. Félelmet nem ismertem, mert a költők intenzív, intuitív egyéniségének fő ismerve ez, hogy esetleg az Örökkévalóságig ölelő legmagasabb Lény karjaiba eljussanak egyszer.

Köszönöm, Öcsi, hogy éltél és írtál, hogy azon a győri éjszakán százszor ismételtgettük, mi magyar költők vagyunk... Aminek lenni mind nehezebb a negatív szellem teljes eluralkodottsága idején.

Jelenések, jelenetek

„Úgy tűnik, manapság a drámában is túltermelés van Magyarországon. Soha annyi dráma, mint amennyi íródik nap mint nap, és ez mégsem a túltelítettség, inkább a hiány érzetét váltja ki. De ha van, és túlon túl is sok van, akkor mi hiányzik?” *(Zalán Tibor)*

„Két útja van annak, hogy az Ég alatt a halál ellen bujdosó kő kövön maradjon. Lehet elpusztulni, de a romlásodat mindig a javadra fordítva újjászületni. Ahogy Szegfűhajú János tette. Lehet sérthetetlennek lenni, s a halált kijátszva egyre csak megmaradni. Ahogy a Csillagszemű Juhász tette.” *(Toót-Holló Tamás)*

„Így kezdődött ez az eset, amelyről mélyen hallgat a Talmud is, nagy titok fedi azóta is. De én most elmondom nektek. Úgy beszélnek, egy nap a kállói rabbi, Taub Eizik, a csodarabbi, áldassék a neve, sétálni indult...” *(Borbély Szilárd)*

„A régi szertartási háznak a szent hegy felé néző falánál, az állandó tűzrakó hely mellett elvégezték az egyik kosbarány feláldozását, megnyúzták, feldarabolták, és a hús egy részét föltették főni; az egész nem tartott tíz percig. Majd a másik kossal és az öt kakassal átmentek a túlpartra.” *(Vándor Anna)*

„Az emberi kapcsolatokra áthelyezett lírai szituációban a gerlének tulajdonított magatartásforma az idők folyamán egyfajta hűségesszménnyé emelkedett, ami a balladákából, mint tapasztalni fogjuk, már ebben a megváltozott formájában sugárzódott vissza a közönséghez.” *(Vári Fábrián László)*

„Még csak elsőkötetes költő sem lehetett. Mi, kortársai, kik túl a hatvanon, életünk hátralévő éveivel küszködünk, gondoljunk arra, neki alig harmincnégy év jutott. Kísérteties ez a harmadolás.” *(Birtalan Ferenc)*

Ára: 650 Ft. Előfizetés: 5000 Ft.

Előfizethető személyesen valamennyi postán és a kézbesítőknél, a Magyar Posta Zrt.
(1) 303-3440-es faxszámán, a hirlapelofizetes@posta.hu e-mail-címen,
valamint a szerkesztőségben.

A Napút elérhető az interneten: <http://www.napkut.hu>

Számlaszám: OTP 11713005-20381185

Nemzeti
Kulturális
Alap

A folyóiratot
a Nemzeti Kulturális Alap támogatja